

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko J. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 czerwca 2022 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 28 września 2021 r., sygn. akt III CSK 197/20,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 28 września 2021 r. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powoda W. K. oraz przyznał adwokatowi B. C. kwotę 3.600 zł powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi W. K. w postępowaniu kasacyjnym.

Powyższe postanowieniem zaskarżył powód w części dotyczącej przyznania adwokatowi B. C. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Zarzucił Sądowi Najwyższemu naruszenie § 16 ust. 4 pkt 2 w związku z § 8 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej

przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18) oraz wniósł o zmianę postanowienia w zaskarżonej części poprzez przyznanie adwokatowi B. C. kwoty 5.400 zł, powiększonej o należną stawkę podatku od towarów i usług.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (§ 1). Ponadto zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (§ 1¹).

Należy przypomnieć, że Sąd Najwyższy nie jest sądem drugiej instancji, dlatego też skarżący nietrafnie upatrywał dopuszczalności zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie przyznania wynagrodzenia z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, wydane w związku z rozstrzygnięciem w przedmiocie odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Orzeczenia Sądu Najwyższego jako organu sprawującego nadzór judykacyjny nad orzecznictwem sądów powszechnych, nie podlegają zaskarżeniu w drodze środków odwoławczych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2018 r., sygn. akt IV CSK 12/18, nie publ.). Ewentualny wyjątek musiałby być wyraźnie wskazany w ustawie, a tego nie przewiduje ani ustawa o Sądzie Najwyższym, ani k.p.c. Artykuł 394² § 1¹ k.p.c. odnosi się do niektórych postanowień sądu drugiej instancji, czyli do postanowień wydanych przez sąd powszechny. Sąd Najwyższy nie jest sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji jak sąd powszechny (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt I PSKP 27/21, nie publ.; z dnia 9 lutego 2017 r., sygn. akt II PO 1/17, nie publ.).

Wobec powyższego zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ k.p.c.

Ubocznie należy zauważyć, że postanowieniem z dnia 31 marca 2022 r. (sygn. akt I CSK 2604/22) Sąd Najwyższy sprostował omyłkę rachunkową w pkt 2 postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2021 r., sygn. akt III CSK 197/20 w ten sposób, że w miejsce kwoty 3.600 zł wpisał kwotę 5.400 zł.

[as]